

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 191: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 20/3 2001. Første behandling 27/3 2001. Betænkning 10/5 2001).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal på Venstres vegne begrunde de stillede ændringsforslag.

Det værste element i udlændingeloven er som nævnt flere gange, at regeringen nu uden om det lokale demokrati og efter vores opfattelse også uden om det fængselsforlig, som er indgået bl.a. med Venstre, vil øse millioner og atter millioner kroner i Sandholmlejren. Det forslag vil vi have ud af lovforslaget, og derfor har vi stillet ændringsforslag om det.

Regeringen bruger som begrundelse, at man vi spærre de kriminelle asylsøgere inde. Men når man spørger regeringen, hvor mange der egentlig vil blive tale om, så tier regeringen. Til gengæld udtaler en af indenrigsministerens egne embedsmænd, at forslaget ikke vil få nogen større betydning, da det kun vil ramme ganske få.

Socialdemokratiet anfører i udvalgsbetænkningen, at forslaget har en signalvirkning. Signalvirkning – det er jo noget man henviser til, når man godt ved, at forslaget ikke i sig selv har nogen virkning. Men der er ikke engang signalvirkning i dette forslag.

Jeg må spørge: Følger man overhovedet ikke med? Er man ikke klar over, hvad det er for nog-

le kriminelle asylsøgere, man har med at gøre? Det er jo kriminelle asylsøgere, som selv siger, at et ophold i en lukket afdeling i Sandholmlejren er den rene luksus i forhold til, hvad de er vant til. Det er fyrstelige forhold. De skriver ligefrem hjem om det, har vi hørt i tv. De skriver hjem og fortæller, hvor herligt der er i Danmark.

Men det vigtigste er jo at stille spørgsmålet: Hvorfor har regeringen brug for flere pladser til kriminelle asylsøgere? Hvorfor sender man ikke asylsøgerne hjem? Hvorfor skal de skatteplagede danskere blive ved med at betale til kriminelle asylsøgere, som overhovedet ikke er flygtninge?

Forslaget om at øse millioner i flere pladser til asylsøgere afslører den elendige udlændingepolitik. Regeringen har totalt opgivet at indføre reelle stramminger. De Radikale vil ikke noget. Regeringen er bastet og bundet af det samarbejde. Trods adskillige forsikringer fra statsministeren sker der ingenting. Det eneste, regeringen kan finde på, er at udvide antallet af pladser til kriminelle asylsøgere. Det er den helt forkerte vej at gå. De kriminelle asylsøgere skal ikke for danske skattekroner ind bag tremmer. Nej, de skal ud af landet, jo hurtigere, jo bedre.

Her er vi for alvor ved regeringens helt store problem. På den en side siger regeringen, at der bliver færre asylsøgere, og på den anden side vil man have flere pladser. Det hænger jo ikke sammen, men det udstiller regeringens manglende handlekraft – de lange sagsbehandlingstider.

Hvorfor er sagsbehandlingstiderne så lange? Hvorfor fortsætter regeringen med i månedsvis, ja, i årevis at forsørge asylsøgere, der overhovedet ikke har noget at gøre i Danmark, fordi de ikke er flygtninge? Hvorfor nedskærer regeringen arbejdsstyrken i Udlændingestyrelsen. Det er jo forrykt. Man burde aldrig have afskediget medarbejdere. Man burde tværtimod løbende have ansat flere. Det ville have været mere meneskeligt at udsende dem hurtigt, der overhovedet ikke skal være her. Og det er en utilgivelig anvendelse af skatteborgernes penge.

Enhver med blot en lille smule forstand kan jo sige sig selv, at det er langt billigere at ansætte folk til at behandle sagerne frem for at forsørge asylsøgere, der intet har at gøre i Danmark.

Regeringen forsøger at narre befolkningen til at tro, at indretningen af Sandholmlejren løser noget som helst problem. Det gør det ikke. Det er jo ikke alene de kriminelle asylsøgere, der er problemet. Problemet er, at der kommer 5.000 asylsøgere, som slet ikke har krav på opholdstil-

ladelse, men som ved, at bare de trækker sagen i langdrag, så får de alt betalt, og hvis de kan blive ved med at trække sagen ud igen og igen, så ender det såmænd nok med, at de får lov at blive.

Venstre kan ikke medvirke til et lovforslag, der har dette element i sig, at sagerne nu skal tage endnu længere tid, at vi skal bekoste endnu flere asylpladser frem for at få udsendt asylsøgere, der ikke skal være i Danmark. Forslaget går som sagt i den stik modsatte retning af det, Venstre vil. Flere pladser i Hotel Sandholm er en gravsten over denne regering. Vi vil have nedlagt pladser, og det kan gøres ved at ekspedere sagerne hurtigere. Længere sagsbehandlingstid kræver flere pladser. Venstre vil hurtigere sagsbehandlingstider og dermed færre pladser.

Jo, regeringen udstiller med dette forslag til fulde, at man har opgivet at gøre andet ved tilstrømningen af asylsøgere end at forsøge at få flere og flere indkvarteret på trods af befolkningens protest. Regeringen truer med tvang – i dette lovforslag over for Allerød Kommune, men i et brev til kommunerne trues disse over en bank. Regeringen forlanger, at kommunerne skal tvinges til at løse de problemer, som regeringen har skabt. Regeringen har givet op, for der er ingen, der vil have deres asylsøgere og flygtninge.

Med hensyn til regeringens stærkt opreklamerede stramninger er det jo sådan, at kriminelle asylsøgere allerede i dag kan frihedsberøves. Ja, også asylsøgere, der ikke er kriminelle, kan af andre grunde i dag frihedsberøves. Det har Venstre foreslået masser af gange, og vi har også fået presset regeringen til ændringer og stramninger gennem årene.

Det er jo også derfor, vi ved, at regeringens forslag ikke medfører yderligere mærkbare stramninger, hvilket som sagt bekræftes af regeringens egne embedsmænd til dagspressen.

Men så skal butikstyre kunne frihedsberøves, siger regeringen. Tja, hvor mange? Hvorfor skal der være en beløbsgrænse på 500 kr.? Hvorfor skal den familiefar, der stjæler madvarer for 501 kr. frihedsberøves, når den unge enlige, der stjæler spiritus for 499 kr. ikke skal frihedsberøves?

Det kan vi ikke forstå, og vi tilslutter os i Venstre ændringsforslaget om, at der ikke skal være en beløbsgrænse. Hvis regeringen stemmer for dette ændringsforslag, som er stillet af Det Konservative Folkeparti, så havde regeringen dog vist, at de har lidt vilje til at skærpe reglerne; men jeg tror ikke, regeringen gør det.

Regeringen vil jo heller ikke være med til at sørge for, at alle de tyvekoster, der ligger og flyder i asylcentre, bliver taget i forvaring. I det hele taget har man jo sagt, at man overhovedet ikke vil støtte alle de ideer, som Venstre har fremlagt som forslag her i Folketinget, og som ville kunne være med til at løse problemerne. Nej, Venstres forslag vil man slet ikke diskutere.

Hvis man skal tro, hvad man har kunnet høre i tv i går og i dag, så foretrækker regeringen at få sit eget sminkede lig igennem med den yderste venstrefløj og med løsgængere på den yderste højrefløj. Det er tilsyneladende regeringens parlamentariske situation, og den taler jo for sig selv.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ja jeg skal love for, at de store ord og de store armbevægelser var fremme. Det har jo ikke skortet på krumspring fra Venstre for at forsøge at komme tilbage på sporet. Det er jo fuldt ud legitimt at være uenig, det er sådan set det vi er her for, men i den her sag kan jeg simpelt hen ikke forstå Venstres og heller ikke Det Konservative Folkepartis stillingtagen.

Hvis man kigger i Venstres eget udspil, nemlig det, der så smukt bliver kaldt kasseeftersyn af udlændingeloven, så står der, og jeg citerer: »Der stilles endvidere forslag om, at frihedsberøvelse i videre omfang skal finde sted, hvor asylsøgere modvirker sagsbehandlingen«, og om kriminelle asylansøgere står der: »Det foreslås, at frihedsberøvelse anvendes i videre omfang«.

Det er nøjagtig det, det her lovforslag går ud på, og derfor er det stadig fuldstændig uforståeligt, at Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte det lovforslag, vi nu har til behandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har egentlig ikke meget tiltro til, at det kan lykkes at overbevise fru Birthe Rønn Hornbech om noget som helst, men der er – i hvert fald i min verden – grænser for, hvor meget hykleri; man må komme med her fra talerstolen, og det, der faldt mig for brystet, var fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkninger om asylsagsbehandlingstiden.

Vi er enige i, at den skal være så kort som overhovedet muligt, men det er altså stærke sager at sidde og høre fru Birthe Rønn Hornbech

gøre den til hovedproblemet. Jeg var ordfører på dette område under den borgerlige regering, da sloges vi med asylsagsbehandlingstider, der lå imellem 24 og 30 måneder. Og nu er sagsbehandlingstiden nede på omkring et halvt års tid. Der kan være enkelte sager, der tager længere tid, fordi de er meget komplicerede, men det ligger nede på det lag.

Og så at høre fru Birthe Rønn Hornbech stå heroppe og slå sig for brystet på den måde med, at der ikke gøres noget ved sagsbehandlingstiderne. Det er stærke løjer at høre på.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal da bare konstatere, at det er fuldt ud tilfredsstillende, at Venstre og De Konservative har besluttet at stemme imod det her forslag.

Og hvis regeringen virkelig vil gøre det, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde, og det må jeg så få bekræftet hos fru Rønn Hornbech, at man vil indgå et eller andet snævert flertal på en eller anden diffus måde, jamen så er banen jo fri til efter førstkommande folketingsvalg, at der bliver strammet på den måde, som fru Birthe Rønn Hornbech har sagt.

Det vil Dansk Folkeparti gå til med stor entusiasme efter næste folketingsvalg. Jeg synes, det er strålende. Altså alt det der med, som indenrigsministeren har sagt, og som Venstre og De Konservative har sagt, at det her kræver meget store forlig med et meget stort flertal, det er jo faldet til jorden. Pyt da være med det, banen er klar, man holder stien ren, og det her rene kosmetik eller det sminkede lig, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde, det bliver totalt aflivet, og så begynder vi på en frisk efter næste valg.

Dansk Folkeparti er helt enig med fru Birthe Rønn Hornbech og senere sikkert også med De Konservative, eller også er det omvendt, at de er enige med os. Det er jo i og for sig ligeegyldigt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg forstod ikke helt fru Pia Kjærsgaards glæde, for det, der jo er konstateret – i hvert fald i Retsudvalget – er jo, at der ikke er et flertal i Folketinget for Venstres udlændingepolitik. Det beklager vi selvfølgelig dybt og appellerer til alle vælgere, der sidder og lytter i dette øjeblik, om naturligvis at stemme på Venstre.

Der kan jo kun komme et flertal for en ny udlændingepolitik, ved at befolkningen sammensætter Folketinget på en sådan måde, at der også

bliver flertal i Folketinget. Og det er der desværre ikke.

Det er jo rigtigt, hvad fru Dorte Bennedsen siger, at det var meget svært at være udlændingeminister, da vi var i regeringen. Vi havde jo en opposition, som gjorde alt, hvad den kunne, for at lægge os hindringer i vejen. Jeg behøver bare igen at mindes om palæstinenserloven, den skændige særlov, hvor man gik ind og blandede sig i ministerens arbejde.

Det er jo helt anderledes for den nuværende regering. Venstre har sammen med Det Konservative Folkeparti udarbejdet en lang liste over, hvordan man kan nedsætte sagsbehandlingstiden. Det er bare at fremsætte det som et forslag.

Regeringen er i modsætning til den tidligere regering sikret sit flertal.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes ikke, man skal have held til at kunne slippe af sted med at sige, at her er der ikke tale om en stramning.

Baggrunden for det her forslag var, at der kom østeuropæiske fupasylansøgere herover og stjal og hærgede rundtomkring i det ganske land.

Det her forslag betyder, at hvis man stjæler for over 500 kr. og bliver taget i det, eller hvis man to gange går ind og stjæler for 10 kr., så bliver man administrativt frihedsberøvet, indtil ens sag er afsluttet. Det er det, der er tilfældet med det her forslag. Det er da en stramning, der vil komme frem. Det vil sige, at man får løst problemerne med det her, hvis man vel at mærke får pågrebet de folk, som begår de her ting.

Og det er altså ubegribeligt, at Venstre og til dels også De Konservative vil stå model til, at man nu kan fortsætte den trafik hen over sommeren. Hvad vil de sige, når alle de små selvstændige ringer ind og siger, at nu har de igen været udsat for de her ting? Ja, så kan de ringe til Venstre, kan de, og så kan de få forklaringen. For det kan åbenbart ikke betale sig at ringe til Det Konservative Folkeparti, de har automatisk viderestilling over til Venstre, vil jeg tro.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg også af og til undrer mig over sagsbehandlingstiden. Jeg har hjemme i Sindal et notat ligeså gende fra den tid, der var tyveriér nede i Gram, og der var man nede på en sagsbehandlingstid,

der hed noget med 48 timer. Og jeg undrer mig så over, at man nu snakker om uger og måneder, mens det er så noget andet.

Men jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om ikke Venstre og CD og andre gode folk skulle gå sammen og give regeringen et tilbud, de ikke kunne afslå. For jeg er helt enig i det med sagsbehandlingstiden. Og jeg er også enig i, at det er vanvid, hvis der ikke er ressourcer nok i Udlændingestyrelsen.

Men så synes jeg da, at vi skulle foreslå regeringen, at vi godt vil bakke op om øgede ressourcer til Udlændingestyrelsen. Så synes jeg, vi skal sige: Jamen så lad os dog få på bordet, hvad det er, der er flaskehalsene, og hvor det så er, der er et problem. Og jeg er overbevist om, at vi vil nå et stykke af vejen, hvis vi i fællesskab gør det. Det har ikke noget med ideologiske diskussioner eller noget at gøre.

Men det er da tosset at få den her diskussion på baggrund af nogle flaskehalse i praksis. Så lad os sige, at de penge, der skal til det, finder vi i fællesskab, og så kan Finansudvalget nok vedtage et aktstykke om det, når vi er blevet enige.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er jo heller ikke flertal for Dansk Folkepartis udlændingepolitik, og det, vi må arbejde på nu og i valgkampen, og det gør vi i øvrigt hver evig eneste dag, er, at vælgerne slutter op om, at der sker noget afgørende på det her punkt efter et folketingsvalg. Og det kan alene ske, hvis Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative får flertal alene.

Og har jeg ikke ret i, at medmindre det sker, så sker der intet på området, medmindre Dansk Folkeparti bliver styrket, og så sker der sandsynligvis heller ikke så forfærdelig meget. Men vi må arbejde på, at det her sker.

Det, sagen jo drejer sig om, er, at hvis man begår kriminalitet, mens man søger asyl her i landet, så er man ikke berettiget til at få asyl. Denne situation er jo fuldstændig grotesk, denne her diskussion om at give folk asyl, der i asylansøgningsfasen begår kriminalitet. Det er jo langt ude.

Og så skal jeg lige rette og sige, at tallet af asylansøgere ikke var omkring 5.000, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde. I år 2000 var det 10.077, og det er allerede vokset de første måneder i år. Det er bare til orientering.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er desværre nødt til at gå i rette med fru Pia Kjærsgaard igen, for fru Pia Kjærsgaard vil ikke høre, hvad jeg siger.

Jeg sagde, at der sidste år kom 5.000 asylsøgere, der ikke har opholdsgrundlag. Det svarer sådan til, hvad regeringen selv oplyser, at der kommer omkring 10.000, og halvdelen har ikke opholdsgrundlag. Det er dem, jeg er interesseret i at få ud hurtigst muligt. Det er resourcespild ud over alle grænser, at man skal bruge måneder og måske år på at huse asylsøgere, der overhovedet ikke skal være her.

Og så er det jo fuldkommen rigtigt, som fru Pia Kjærsgaard siger, at der tilsyneladende intet sker på udlændingeområdet, så længe denne regering sidder. Der er kun én vej, og det er, at vælgerne stemmer anderledes.

Til hr. Peter Duetoft vil jeg sige, at intet var jo herligere, end hvis der skete udsendelse på 48 timer. Det kunne ske i Birte Weiss' tid, da vi havde fået kritiseret den politik dengang tilstrækkelig meget, da det drejede sig om de baltiske lande.

Vi har fået nogle statistikker, der viser, at for russere, når først de er identificeret, så skulle det – jeg siger det efter hukommelsen – tage 47 dage at sende dem ud. Det er fuldkommen uforståeligt.

Så må jeg sige til hr. Duetoft om øgede ressourcer: Jamen Venstre har ikke på noget tidspunkt udtalt sig imod øgede ressourcer. Men det, vi udtaler os imod, er, at indenrigsministerens forgængere har afskediget folk i Udlændingestyrelsen. For vi er jo desværre også nødt til i et vist omfang at give indenrigsministeren ret i, at man ikke bare kan ansætte 100 mennesker i morgen og så tro, at det går hurtigere. For man skal jo først sætte sig ind i sagerne, så det ville være en yderligere belastning.

Fejlen består i, at man har fyret folk, i stedet for at man gradvis skulle have ansat flere og flere folk. Det er menneskeligt uforvarsomt, som det kører, og det er økonomisk uforvarsomt, som det kører.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det var da rørende at høre, at fru Birthe Rønn Hornbech syntes, at det var så synd for den konservative justitsminister Hans Engell, at den der væmmelige opposition lagde sten i vejen for ham, så han ikke kunne få sagsbehandlingstiden ned. Sagen var den, at i Hans Engells justitsmi-

nistertid blev der skåret ganske drastisk ned på personalet, og det var måske en væsentlig grund til det.

Fru Birthe Rønn Hornbech vil gerne have asylansøgerne uden opholdsgrundlag ud. Det tror jeg alle gerne vil. Men fru Birthe Rønn Hornbech glemmer lige, at når nu der kommer asylansøgere ind, skal man jo lige bruge lidt tid på at finde ud af, hvem af dem der har opholdsgrundlag, og hvem der ikke har opholdsgrundlag. Det er jo derfor, der bliver lidt sagsbehandlingstid.

Den skal være så kort som overhovedet muligt, og det er jo altså også derfor, at der så sent som pr. 1. januar i år – der skete nogle forøgelse sidste år – så vidt jeg erindrer, er blevet tilført 25 nye medarbejdere til Udlændingestyrelsen, netop med henblik på at få asylsagsbehandlingstiderne ned. Og det synes jeg at fru Birthe Rønn Hornbech skulle kvittere for i stedet for at komme med disse usaglige angreb.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Flere ordførere har været heroppe og begræde, at intet sker under den nuværende regering.

Må jeg lige minde om, at det er Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, som stiller sig i vejen for, at det her kan gennemføres, at vi kan få de her stramninger gennemført. Og jeg mangler stadig et svar fra fru Birthe Rønn Hornbech på, hvorfor i alverden man ikke kan støtte et lovforslag, som indeholder elementer, som Venstre selv prompte fremlagde i Folketingssalen, efter at regeringen kom med det her initiativ.

Hvorfor?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg må indrømme, at jeg ærligt talt bliver lidt trist til mode, når jeg hører fru Birthe Rønn Hornbech argumentere for sin eller Venstrés sag, eller hvis sag det er i denne her sammenhæng. For her står ordføreren for et parti, der også gerne vil til regeringsmagten efter et kommende valg og også i den forbindelse skal stå for udlændingepolitikken.

Det, der gør mig trist til mode, er, at fru Birthe Rønn Hornbech på det område har utrolig travlt med at grave grøfter og grave dybe grøfter. Der sker intet, siger fru Birthe Rønn Hornbech, med hensyn til den politik, som regeringen fører.

Jeg synes sådan set, der er sket en hel del. Og jeg synes sågar også, at en del af det, der er sket, har været en del for meget. Der er nemlig foretaget adskillige stramninger, også i denne regerings levetid, så stærke stramninger, at det er blevet kritiseret af det internationale samfund, af UNHCR osv., osv. Og så kommer fru Birthe Rønn Hornbech og siger, at med hensyn til de kriminelle asylansøgere, sker der heller ikke noget.

Nej, der sker ikke noget i dag, fordi Venstre og De Konservative ikke kan tage sig sammen til at tage et medansvar og få gjort noget ved lige præcis det problem. Derfor sker der ikke noget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg går ud fra, at hr. Jann Sjursen er enig i, at ethvert parti selvfølgelig må, eller skal, have pligt til at komme frem med det, man mener her i Folketingssalen.

Vi vil meget gerne tage et medansvar for udlændingepolitikken. Det er også tidligere lykkedes at indgå en aftale med den nuværende indenrigsminister, fordi indenrigsministeren indkaldte til forhandlinger. Det har indenrigsministeren ikke ønsket denne gang.

Indenrigsministeren har for første gang i de 7 år, denne regering har siddet, eller 8, eller hvor mange det er, ikke indkaldt til forhandlinger til trods for nogle meget klare meldinger under førstebehandlingen, som gik i samme retning som sidste gang, hvor vi var imod ekspropriation for at få asylcentre, og denne gang er det imod at sætte det demokratiske lokalstyre ud af kraft.

Og dertil argumenterer vi for, at dette at blive ved med at bygge flere pladser, er at gå den modsatte vej af det, Venstre ønsker, for vi ønsker færre pladser og en hurtigere sagsbehandlingstid. Og vi betragter ikke dette forslag som stramninger. Vi har jo ikke kunnet få svar på hverken af ministeren eller ordføreren fra Socialdemokratiet, hvor mange det her vedrører. Den eneste, der har villet svare, er en kvindelig kontorchef, der til dagbladet Information er citeret for at have sagt, at det drejer sig om ganske få.

Men hvis regeringen fra starten havde lyttet til, hvad vi havde sagt under førstebehandlingen, så havde vi jo kunnet få nogle forhandlinger. Vi kunne måske have fået – hvad ved jeg – hvad regeringen havde ønsket – forslaget om Sandholmlejren ud. Vi kunne måske have fået nogle yderligere stramninger, sådan har det jo været tidligere. Men de svar, vi har fået i udval-

get, viser jo, at der ikke er reelle stramninger, og man ønsker ikke forslaget om Sandholmlejren ud, ja, man vil ikke engang diskutere med Venstre, selv om man har gjort det de sidste 8 år.

Jeg tror ikke, det skyldes ministerens uvilje. Jeg tror, det skyldes interne stridigheder i Socialdemokratiet, der sætter alle på banen i dag, undtagen deres ordfører i denne her sag. Et eller andet er gået galt for ministeren, men det kan vi ikke rigtig gøre for. Vi siger det, som vi sagde allerede under førstebehandlingen: Den øde ø skal ikke ligge i Sandholm, og vi tror ikke på, at der er stramninger.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg undrer mig altså stadig væk over sagsbehandlingstiden fra de 48 timer til den længere nu. Jeg kan ikke se, hvad der er sket af ændringer, men det er så en anden diskussion, det må vi grave lidt i. Jeg er enig i, at hvis det kunne være 48 timer for nogles vedkommende, ville det være udmærket.

Men bare til fru Birthe Rønn Hornbech igen: Jeg sagde ikke noget om, at Venstre havde ønsket færre ressourcer. Det, jeg spurgte om, var, om vi ikke skulle tage et initiativ over for regeringen og sige: Lad os så få at vide, hvad det er, der er problemet med den sagsbehandlingstid. Er det ressourcemangel? Og er det det, så vil vi gerne være med til at finde de ressourcer, punktum finale. Det ville da være et tilbud til regeringen, som regeringen ville have vanskeligt ved ikke at bakke op.

Og jeg undrer mig altså over, at fru Birthe Rønn Hornbech bliver ved med at tale om, at sagsbehandlingstiden skal ned, og så samtidig siger, at i øvrigt skal der ikke flere ressourcer, man kan ikke ansætte folk, for det er en belastning, og hvad ved jeg. Ja, selvfølgelig kan det være en belastning første og anden og tredje dag, men jeg er da sikker på, at når folk har været i Udlændingestyrelsen et par måneder eller tre, begynder de at lære arbejdsgangen. Og starter vi på det i morgen, er det altså nogle måneder før, end hvis vi først starter på det om et halvt år.

Så vil man have sagsbehandlingstiden ned, hvad vi er enig i, at den skal, så må man jo sørge for, at systemet kører så effektivt som muligt, og det kan godt koste nogle flere penge. Skulle vi ikke tage det initiativ i stedet for bare at snakke om, at sagsbehandlingstiden skulle sættes ned.

(Kort bemærkning):

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg forstår ikke, at fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre og sådan set også De Konservative er imod det her, for det er dog et lille skridt i en stramningsretning.

Men i øvrigt forstår jeg heller ikke, at debatten har udviklet sig, som den har gjort her. For man skulle tro, at det var en førstebehandling eller en tredjebehandling, hvor man taler om lovforslaget i sin helhed og ikke om de ændringsforslag, der er tale om.

Det er jo en andenbehandling, det kan jeg se på dagsordenen, og der er i realiteten stillet to ændringsforslag. Det første er stillet af Det Konservative Folkeparti, og det vil jeg personlig tilslutte mig. Det er at ophæve bagatelgrænsen ved tyveri.

Det andet er stillet af Venstre og vil være en delvis underminering af forslaget, som jeg selv synes er et lille skridt i den rigtige retning. Og jeg har svært ved at forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke synes det samme. Og det vil jeg stemme imod.

Så nu har jeg altså forholdt mig ved en andenbehandling til ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Den er lidt svært at forstå den her debat om, at der ikke skulle være tale om en stramning her, hvor man fremsætter et lovforslag, som giver mulighed for, at man faktisk kan frihedsberøve folk normalt i 3 måneder, måske 6, måske 9 måneder for et tyveri for 500 kr. Jeg har svært ved at se, at det ikke er en stramning.

Men jeg synes måske, at det rejser en interessant debat på anden vis omkring Udlændingestyrelsen. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får forkortet sagsbehandlingstiden. Jeg tror, vi skal tage det alvorligt. Det er ikke nok at sige, at man ikke bare skal fyre, eller at man skal uddanne folk bedre.

Jeg tror, det måske grundlæggende er de principper, vi styrer Udlændingestyrelsen efter, der kører efter nogle meget stramme måltal. Jeg tror ikke, det holder til denne her opgave. Jeg tror, vi skal erkende, at hvis det her skal løses, og hvis Udlændingestyrelsen skal fungere, så skal vi også være villige til at have så mange ressourcer i Udlændingestyrelsen, at de også har kapacitet nok, når der kommer pludselige spidsbelastninger.

Det vil sige, at de normalt skal ligge med en kapacitet, der ligger over gennemsnittet. Det vil vi gerne være med til. Jeg tror, det er meget nødvendigt, at vi gør det, og hvis Venstre også vil være med til det, så kan vi måske skaffe flertal for at få gjort noget ved den sagsbehandlingstid. Den er helt væsentlig.

Så synes jeg, der ligger noget principielt omkring lokalplanerne og plankompetencen. Jeg vil godt ...

Formanden:

Vi kan desværre ikke nå mere i denne her omgang.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, jeg synes jo, at jeg af hensyn til fru Birthe Rønn Hornbechs omsorg også for min person hellere måtte gå op og komme med en kort bemærkning, inden jeg går på talerstolen som ordfører senere.

Jeg vil blot spørge, om det havde ændret Venstres holdning, hvis man var blevet inviteret til forhandling. Jeg har egentlig vanskeligt ved at tro det, i lyset af at man allerede i betækningsudkastet tilkendegiver, at man – uanset hvordan man i Folketinget stiller sig til Venstres ændringsforslag – agter at stemme imod loven.

Helt ærligt, det her er ren valgekuler hos Venstre og De Konservative. Og af ren omsorg vil jeg minde fru Birthe Rønn Hornbech om, hvordan Venstres borgmestre over det ganske land forholder sig til det her, og deres bekymring over, at man nu siger nej til de stramninger, der ligger i regeringens forslag.

Så al den omsorg for min person er der såmænd ikke nogen grund til, men jeg vil til gengæld som almindelig serviceoplysning minde om alle de artikler, der har stået i avisen om, at Venstres borgmestre undrer sig over, at man ikke kan stemme for helt regulære stramninger i forbindelse med det her lovforslag.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech – og mon ikke vi kunne nærme os afslutningen på denne runde af korte bemærkninger?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes da, at det var rart endelig at få den socialdemokratiske ordfører på banen, for jeg un-

drede mig da over, at alle journalisterne i går underholdt om alle de socialdemokratiske folketingsmedlemmer, de havde talt med, bare ikke med ordføreren.

Det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i, heller ikke i om det er hr. Lars Kramer Mikkelsen, der har forhindret forhandlinger med regeringen. Jeg kan jo ikke vide det. Men jeg kan jo konstatere, at nu begynder man at spørge om forhandlinger. Ja, man ønskede jo at skrive den betænkning efter tidsplanen, og det har altså været sådan tidligere, at forhandlinger naturligvis foregår, inden man afgiver betænkning.

Det, vi har sagt på et meget tidligt tidspunkt, er, at vi slet ikke vil have med det her lovforslag at gøre, så længe den bestemmelse er der om, at vi hen over hovedet på kommunen, og det bliver jo flere kommuner, skal begynde at sætte en masse ind bag tremmer, der rettelig burde sendes ud af landet. Det er ikke nogen stramning.

Det er en sovepude for regeringen, så vi skal forsørge endnu flere asylsøgere i endnu længere tid, som synes, at det er alle tiders luksus at være i Danmark, selv i et fængsel. Det kan vi ikke være med til.

Regeringen og Socialdemokratiet eller Socialdemokratiet alene i Retsudvalget har kludret i forløbet af denne her sag, hvis man virkelig i ramme alvor mener, at man nu vil begynde at spørge om forhandlinger. Jamen altså det er for det første ministeren, der indbyder. Så tager vi stilling til det, hvis vi skulle blive spurgt. Vi har aldrig sagt nej til forhandlinger til nogen indenrigsminister, tværtimod.

Så vil jeg sige til hr. Peter Duetoft: Jamen jeg synes, det kunne være herligt, hvis vi sammen kunne arbejde for, at nogle sager medførte en udsendelse efter 48 timer. Men vi har jo for så vidt tilbudt regeringen det. Nogle i Retsudvalget, jeg husker ikke hvem, indkaldte ministeren i samråd sidste år om sagsbehandlingstiderne, og vi tilkendegav over en bank hele vejen rundt, at de sagsbehandlingstider skulle ned.

Der var ikke nogen, der nægtede at yde ressourcer. Jeg gav personlig nogle praktiske anvisninger også på en bedre personalepolitik. Vi nægter ikke at give ressourcer, men det, der jo er galt, er, at man har afskediget folk, og så kan man altså ikke bare ansætte en masse på én gang. Det er jo forsømmelser, der er gamle, men vi ser da gerne, at man gradvis begynder at ansætte flere.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Venstre berører med sit ændringsforslag noget principielt om statens muligheder for at gennemføre ting, hvis kommunerne er imod det.

Det er nogle principper, vi har fastlagt også i kommuneplanloven, hvor man siger, at der kan være ting, hvor det er nødvendigt og af national interesse, nogle fælles opgaver, som skal løses, og derfor har man i kommuneplanlægningen givet staten muligheder for at lave landsplandirektiver og for at overtage lokalplankompetencen, netop fordi der kan være fælles opgaver, der skal løses.

Jeg vil godt spørge Venstre, om deres forslag faktisk er et principielt anslag mod det princip, som man har fastlagt i kommuneplanlægningen? At man faktisk har fælles opgaver, som skal løses, og som også indebærer, at man tager plankompetencen fra kommunerne?

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard, og det er sidste runde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan da godt forstå, at alle borgmestre, uanset hvilket parti de tilhører, gerne vil have dem kørt op i Sandholmlejren, for så slipper man jo for dem i sit område. Det er da helt naturligt, måske bortset fra de borgmestre, der bor i Nordsjælland.

Men jeg vil godt stille et spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, som man jo skal rette spørgsmål til. Jeg er fuldstændig enig med fru Birthe Rønn Hornbech, som sagde, at det drejer sig om nogle mennesker, der rettelig burde sendes ud af landet. Kan vi få et tilsagn fra fru Birthe Rønn Hornbech om, at det bliver gennemført sammen med Dansk Folkeparti efter et folketingsvalg? For det, det her jo i virkeligheden drejer sig om, er, at hvis man begår kriminalitet som asylansøger, så er man ikke en, der har behov for asyl her i landet. Så skal man, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde, rettelig sendes ud af landet.

Vil fru Birthe Rønn Hornbech arbejde på, at det er noget, der bliver gennemført? Vil fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre gennemføre det med Dansk Folkepartis stemmer? Og er det noget, som vi kan satses på bliver gennemført efter næste folketingsvalg?

Dansk Folkeparti vil i hvert fald fremsætte forslaget. Det kan jeg garantere.

Formanden:

Hr. Lars Kramer Mikkelsen. Og så henstiller jeg til, at vi runder af i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu er det jo ikke tilladt at referere fra udvalgs-møderne, så det vil jeg ikke gøre, men jeg kan da referere mine egne synspunkter og mine egne holdninger til den her sag.

Jeg har på intet tidspunkt afvist politiske drøftelser og politiske forhandlinger om den her sag. Jeg har alene forholdt mig til, at der fra Venstres side var udmeldinger, der fortalte, at man ville stille et ændringsforslag, og at man samtidig agtede at stemme nej til den samlede lovpakke.

Så politiske forhandlinger har der på intet tidspunkt været lagt op til. Det kan man da selvfølgelig nå endnu.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt sige, at når en regering fremsætter et lovforslag, så er det regeringens eget ansvar, at man har sit parlamentariske grundlag i orden. Vi andre skal altså ikke komme og tigge og plage en ordfører om, at nu vil vi gerne over til ministeren, og nu vil vi gerne snakke. Sådan er det ikke i det danske Folketing, og sådan skal det heller ikke være, vil jeg sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen.

Så vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard: Vi har jo sammen med Det Konservative Folkeparti fremsat et beslutningsforslag, som klart angiver de holdninger og de mål, vi har med udlændingepolitikken i Danmark.

Vi lægger ikke skjul på, og har ikke lagt skjul på i årevis, at vi mener, at ét af hovedproblemerne er den meget lange sagsbehandlingstid, som tiltrækker en masse mennesker.

Om vi så vil gennemføre det, når vi kommer i regering? Ja, det er sådan set derfor, at vi fremsætter forslaget. De forslag, vi fremsætter nu, er vores politik, og det har det i øvrigt været i mange år, og vi har været til valg på det mange gange, og vi går selvfølgelig også til valg på det denne gang. Vi ændrer jo heller ikke mening, fordi vi kommer i valgkamp.

Så spørger fru Pia Kjærsgaard, om vi vil gennemføre det med Dansk Folkeparti. Der er jo en utrolig stor interesse for, om vi vil gennemføre noget sammen med Dansk Folkeparti – hos De

Radikale, hos Socialdemokraterne, hos statsministeren og i dele af pressen.

Hvis ikke man kan sige tingene bedre selv, skal man citere nogle af sine egne politiske forbilleder, og jeg vil gerne sige det så klart, som det er muligt til Folketinget, til pressen og til den danske befolkning med et citat af Poul Hartling, Venstres tidligere statsminister: Det er ikke afgørende, hvem vi samarbejder med. Det er afgørende, hvad vi samarbejder om.

Og vi vil have vores politik gennemført.

Formanden:

Jeg ville meget gerne gå videre i ordførerrækken, men hvis man insisterer, får man yderligere en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg fik ikke noget svar om det principielle omkring det, at man har nogle fælles opgaver, som i givet fald skal løses. Men indebærer det her også, at Venstre, hvis Venstre ikke får sit forslag igennem, vil stille forslaget om, at miljøministeren ikke kan bruge et landsplandirektiv eller gå ind i henhold til kommuneplanlægningen og overtage lokalplanlægningen på det område? For det kan ministeren i virkeligheden godt gøre.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg tager ordet, skyldes det, at jeg som formand for Retsudvalget ikke synes, det er rart at blive skudt i skoene af fru Birthe Rønn Hornbech, at Venstre ikke har kunnet få en forhandling på grund af tidsplanen i Retsudvalget. Det synes jeg ikke er rimeligt at komme med som et forsøg på en undskyldning fra fru Birthe Rønn Hornbechs side.

Der er ikke blevet bedt om en forhandling. Der er ikke blevet givet udtryk for fra Venstres side, at man ønskede, at der skulle ske nogen form for politisk drøftelse.

Så jeg synes ikke, det er rimeligt at komme og sige, at det er på grund af en tidsplan i Retsudvalget. Jeg håber, at fru Birthe Rønn Hornbech er indstillet på også at beklage heroppefra, at det var sådan en udtalelse og sådan en misforstået undskyldning, der blev brugt. Jeg vil i hvert fald ikke acceptere den.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Retsudvalgets formand har gjort præcis det, som Retsudvalgets formand skal. Og det har ikke skortet på ros gennem årene fra mig til fru Lissa Mathiasen, som leder møderne i Retsudvalget og afvikler sagerne.

Derfor har fru Lissa Mathiasen fremlagt en tidsplan, og den har regeringen ikke ønsket at afvige. Man har ikke indkaldt til forhandlinger. Det brokker jeg mig ikke over. Men jeg synes da, det er underligt, at to socialdemokrater nu åbenbart har fået den nye parlamentariske skik, at man mener, at det er oppositionen, der skal komme og bede om forhandlinger om et regeringsforslag.

Det er da en helt ny parlamentarisk skik. Det bekræfter jo kun det, jeg har en opfattelse af: Man er træt. Man er afmægtig. Man har opgivet overhovedet at gøre noget ved udlændingepolitikken. Nu mener man, det er oppositionens ansvar, at man ikke får sit regeringslovforslag igennem. Det er sandelig her i hundredåret for parlamentarismens indførelse en ejendommelig ny statsskik. Regeringen er jo rent ud sagt på spanden.

Så vil jeg sige til hr. Knud Erik Hansen: Ja, vi ved da godt, at miljøministeren har et landsplandirektiv. Og hvis han har sit parlamentariske grundlag i orden til at tvinge kommunerne, så må han jo gøre det. Men det bliver så på hans ansvar. Vi er altså imod det.

Det burde jo give regeringen stof til eftertanke, at kommunerne ikke vil have de asylcentre, og at de ikke vil have alle de flygtninge, for der kommer mange flere, end det var aftalt. Regeringen vil bare tvinge det hele igennem. Jamen det må regeringen jo så gøre. Vi vil bare ikke være med.

Formanden:

Hr. Lars Kramer Mikkelsen. Det er sidste runde.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det skal jeg love.

Jeg må sige, at jeg nu ikke er helt overbevist om, at fru Birthe Rønn Hornbech har ret i, hvem det er, der er på spanden, men det vil fremtiden selvfølgelig vise. Jeg er nu ret sikker på, at regeringen har fremsat et lovforslag, som har fuld opbakning.

Jeg vil i øvrigt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg sådan set er enig i Poul Hartlings ud-

tryk: Det er ikke afgørende, hvem vi samarbejder med, men det er afgørende, hvad vi samarbejder om. Det er jeg sådan set meget enig i, hvilket man også kan læse i dagens avis.

Men jeg vil blot sige, at jeg synes, det ville være rart, hvis fru Birthe Rønn Hornbech heroppefra ville fortælle, hvornår det var, hun havde bedt om politiske forhandlinger om denne her sag. Dernæst synes jeg også, at det ville være rart at få bekræftet, om ikke fru Birthe Rønn Hornbech meget tidligt meddelte, at man ville stille et ændringsforslag, og at man i øvrigt ville stemme nej til den samlede lovpakke.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Diskussionen når jo stadig nye højder, og nu forsøger fru Birthe Rønn Hornbech at gøre debatten om lovforslaget her til et spørgsmål om, hvorvidt regeringen er på spanden eller ej. Det er selvfølgelig en interessant diskussion, om regeringen er det, men jeg synes sådan set, at det er det pågældende lovforslag totalt uvedkommende.

Det, lovforslaget handler om – og ændringsforslagene, som vi også skal diskutere i dag – er, hvorvidt man skal kunne frihedsberøve kriminelle asylansøgere i den periode, der går, fra de bliver pågrebet for en kriminel handling, og til deres sag er afgjort enten til udvisning eller til opholdsgrundlag.

Det er det, sagen handler om, vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, og det er den sag, Venstre og De Konservative – Venstre jo så især ved det sidste ordførerindlæg – skal forholde sig til i dag. Det er såmænd ikke så meget, om regeringen er på spanden eller ej. Den sag kan vi lade vælgerne træffe beslutning om, når den dag kommer.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech, og så havde jeg egentlig tænkt mig at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Min ordførertale, der indledte starten til denne debat, var en argumentation for, hvorfor vi har stillet de ændringsforslag, der skal stemmes om ved andenbehandlingen.

Vi har stillet dem, fordi vi er utilfredse med lovforslaget, og vi prøver at pille det værste ud, som peger i den stik modsatte retning af en

stramning, nemlig at man vil udvide kapaciteten, så der er endnu flere, der skal sidde inde i stedet for at komme ud. Det er vi imod.

Jeg skal gerne sige det tredje gang, for hr. Lars Kramer Mikkelsen har jo ikke været medlem af Folketinget, lige så længe som jeg har: Det er altså ikke sådan, at en opposition skal komme og bede om forhandlinger. Det er regeringen, der, hvis man ønsker sit forslag igennem med Venstre og De Konservative, indkalder Venstre og De Konservative til forhandlinger, som minister Thorkild Simonsen gjorde det gentagne gange, som fru Birte Weiss gjorde det gentagne gange, og som den nuværende indenrigsminister også har gjort det.

Det er da ikke os, der har ansvaret for, at en regering får sit lovforslag igennem. Det må regeringen da selv sørge for. Det er mig ufatteligt, at ordføreren har den opfattelse, at det skulle være noget, vi skulle komme og bede om.

Formanden:

Hr. Lars Kramer Mikkelsen som ordfører.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg kan jo sådan set forholde mig til de bemærkninger, der er givet i betænkningen, hvor man ordret skriver, at man indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling, men ved andenbehandlingen vil man stemme for de stillede ændringsforslag. Jeg kan kun konstatere, at det har man sagt fra starten. Der var ikke noget at forhandle om. Så hvis Venstre havde et andet bud end det, de har skrevet i deres betænkningssbidrag, så kunne det jo godt være, at der havde været noget at forhandle om.

Men indledningsvis vil jeg godt tilkendegive, at vi ønsker sagen tilbage i udvalget ved forhandlingernes afslutning.

Jeg vil sige, at Venstre ikke mener, at der er signaleffekt i det her lovforslag. Jeg vil så spørge: Hvordan kan det være, at antallet af kriminelle asylansøgere omgående faldt, i samme øjeblik det her lovforslag blev fremsat? Og hvordan tror Venstre, at det vil gå, i samme øjeblik – og i øvrigt også De Konservative og Dansk Folkeparti – man eventuelt stemmer det her lovforslag ned, hvis man kan få flertal til det? Hvordan tror man det vil gå? Det ansvar bærer man.

Men vi vil godt have sagen tilbage i udvalget ikke mindst på grund af mange forskellige meldinger i bl.a. pressen.

Men jeg vil godt sige, at når Socialdemokratiet ønsker at fastholde det her lovforslag og sy-

nes, at det er godt, så er det, fordi vi ønsker at kunne forhindre kriminelle asylansøgere i at komme til Danmark.

Vi ønsker at kunne forhindre asylansøgere i at lægge hindringer i vejen for sagsbehandlingen. Vi ønsker, at man skal deltage i sin sags behandling, når man er her som asylansøger. Man skal ikke udeblive fra samtaler osv.

Vi ønsker, at man som asylansøger skal kunne frihedsberøves, hvis man udøver vold mod personale eller andre asylansøgere osv.

Vi undrer os meget i Socialdemokratiet over de meldinger, der kommer ikke mindst fra Venstre i den her sag. Det er muligt, at vi kan få lejlighed til at drøfte dem under udvalgsbehandlingen, men vi ønsker som sagt lovforslaget vedtaget og ønsker derfor også at få det diskuteret i udvalget igen.

Men jeg vil godt sige: Hvis Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis holdning med nej til det her lovforslag ved den afsluttende afstemning bliver tilfældet, så er det et signal til kriminelle asylansøgere om frit spil i Danmark.

Venstres og De Konservatives nej til lovforslaget er et nej til et mere effektivt asylsystem. Venstres og De Konservatives nej til lovforslaget vil skade de ægte asylansøgere her i Danmark, for man dropper at jagte, om jeg så må sige, de uægte. Venstres og De Konservatives alternativ til lovforslaget er fuldstændig urealistisk. Nu har vi hørt det nævnt heroppefra, og vi har haft en hel debat om et såkaldt kasseeftersyn, et rodekasseeftersyn, hvor man piller gamle lovforslag ned fra hylderne; en tredjedel af dem er forældede, en tredjedel af dem er gennemført af regeringen, og en tredjedel af dem er umenneskelige.

Venstres og De Konservatives nej til lovforslaget risikerer at medføre flere problemer med at finde asylcentre. Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på det i sit eget indlæg. Og man kan da godt gå rundt og lege og drille regeringen med den slags lovforslag, fordi man ikke ønsker at få gennemført en ordentlig asylpolitik. Jeg spørger bare: Var det ikke en idé at indtage et blot en lille smule mere pragmatisk synspunkt?

Men hvis man nu mener, at man vil have en strammere asylpolitik, hvad er det så, man siger nej til her, når man fremsætter præcis de samme forslag i sit eget forslag, det såkaldte kasseeftersyn af udlændingeloven?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Må jeg bare lige minde hr. Kramer Mikkelsen om, at stadig væk i år 2000 ankom 10.077, og tallene for 2001 viser, at det er vokset. Det er fuldstændig urimeligt, at man overhovedet behandler asylansøgninger fra folk, der begår kriminalitet. Det er dét, det drejer sig om.

Så modsætter man sig naturligvis ikke, at forslaget kommer tilbage til udvalget, det gør man ikke – kunne vi ikke bare få en begrundelse? Er der nogle uafklarede spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Lars Kramer Mikkelsen brugte vendingen, at man ønskede sagen tilbage i Retsudvalget, sådan hørte jeg det. Er det rigtigt forstået?

Så vil jeg godt vide: Er det, hr. Lars Kramer Mikkelsen nu begærer, at andenbehandlingen udsættes, så vi ikke stemmer om ændringsforslagene i dag? Og kan man annoncere allerede nu, at man vil overveje at stemme for begge de ændringsforslag, der er stillet af Venstre og De Konservative? For vi må sige, at der jo så foreligger en ny situation, hvis man vil stemme for de to ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu behandler vi jo sådan set ændringsforslagene i dag, og vi har i hvert fald tilkendegivet meget klart i vores betækningsbidrag, at vi ikke ønsker at støtte de ændringsforslag. Det gør vi heller ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Hr. Kramer Mikkelsen glemte helt at svare mig, og der var ellers tid nok.

Jeg vil godt høre: Er der nogle uafklarede spørgsmål, eller er det, fordi flertallet ikke er afklaret? For så synes jeg, at man måske går lidt ud over sine beføjelser ved at få sendt tingene tilbage til udvalget. Det er jo ikke det, det drejer sig om normalt, men det er, fordi man ikke har flertallet på plads. Er det derfor, vil jeg spørge hr. Kramer Mikkelsen, og kom nu med svaret?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er lidt om det samme emne, som fru Pia Kjærsgaard var inde på. Vi har haft en del møder om det her; vi har fulgt den tidsplan, vi har

pålagt os selv; vi har afgivet det, der hedder betænkning, hvor vi har tilkendegivet, hvordan vi og regeringspartierne og andre partier vil stemme for ændringsforslagene og for det endelige forslag.

Så er det, jeg siger: Jamen det er da klart, at hvis regeringen pludselig indtager den holdning, at man vil stemme for det, der har været det vigtigste for os, nemlig at få hele stykket om Sandholmlejligheden ud, og vil stemme for Det Konservative Folkepartis forslag, hvor vi er med, nemlig at man ændrer beløbsgrænsen for at kunne frihedsberøve butikstykke, jamen så vil jeg godt gentage for hr. Lars Kramer Mikkelsen, at så foreligger der en ny situation – hvis hr. Lars Kramer Mikkelsen hører efter, og hvis det var forhandling, han ønskede. Men hvis regeringspartierne ikke vil stemme for de to ændringsforslag, hvad er det så, der skulle ske i udvalget?

Vi har jo afgivet betænkning og sagt, hvordan vi ser på det. Hvis ikke der er nogen opblødning nu heller, hvad er det så, vi skal i udvalget?

Formanden:

Ønsker hr. Lars Kramer Mikkelsen ordet? Man må godt markere.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg har jo lyttet til signalet, for nu er det kommet første gang, og det var, at man ønskede en politisk forhandling. Det vil vi gerne give mulighed for. Derfor er det jo bl.a. en af argumentationerne for at få den her sag i udvalget. Det er første gang, jeg har hørt det fra fru Birthe Rønn Hornbechs mund. Det har jeg hørt nu i dag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo sjældent, at vi har en regering, der fører forhandlinger nærmest for åbent tæppe, og derfor er det naturlige spørgsmål at stille regeringen, når den nu her for åbent tæppe illustrerer, at den ikke har sit flertal på plads: Hvad er det, der er at forhandle om? Hvad er det, regeringen mener ikke er godt nok ved sit eget forslag, som åbenbart ikke kan samle flertal, og hvad er det, der skal forhandles om her i Folketinget? Det synes jeg hr. Lars Kramer Mikkelsen burde svare Folketinget og i det hele taget offentligheden på. Hvad er det, regeringen vil give los på? Der må jo være noget, man åbenbart gerne vil give los på.

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det tager altså godt nok en mærkværdig drejning. Nu skal man lige have en forhandling. Hvem er det, man skal forhandle med? Nu foregår der jo faktisk en forhandling fra Folketingets talerstol. Det er jo også fint nok. Men er det løsgængerne, man lige skal have til at komme, så de er på plads alle sammen? Eller vil man kalde Venstre og De Konservative over i Indenrigsministeriet? Dansk Folkeparti er jo ikke stuerene, så vi bliver nok ikke inviterede. Men hvad er det egentlig, man vil? Det her nærmer sig jo det dybt pinagtige, latterlige, groteske. Jeg har aldrig nogen sinde oplevet noget lignende.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg fik sådan set ikke svar på, om det var andenbehandlingen, man ville have udsat for at slippe for at stemme Venstres og De Konservatives ændringsforslag ned. Så det spørgsmål stiller jeg igen.

Der var nogle, der ikke syntes om, at jeg sagde, at regeringen var på spanden. Det er en halv times tid siden. Nu kan enhver vel se det.

Jeg synes jo, at det er godt. Det passer helt med mit parlamentariske system, at man gør det, man kalder »forhandler for åbne døre«, så den danske befolkning kan følge med. Men jeg må altså sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen, at han har misforstået det, hvis han tror, at vi lægger os på knæ og beder om forhandlinger. Vi har sagt, hvad vi mener om dette forslag, og vi har sagt, hvad for nogle ting vi vil have ud, og hvad for nogle ting vi vil have ind.

Der er jo ikke noget nyt i, at regeringen er i mindretal. Det kan da ikke komme bag på hr. Lars Kramer Mikkelsen, der var så ivrig efter at skrive betænkning, selv om han kunne tælle hovederne i Retsudvalget og vidste, at regeringen kom i mindretal. Men det er måske det, der har givet pisk i regeringen, fordi en ordfører bringer en regering i mindretal. Jeg må også sige, at det er en højst ejendommelig situation.

Men det må man jo selv om.

Formanden:

Inden vi går videre i ordførerrækken, skal jeg sige til Tingets medlemmer, at jeg i min egen planlægning har satset på, at andenbehandlingen kunne være afsluttet inden middagspausen. Hvis det mod forventning ikke bliver tilfældet, skal jeg erindre Tingets medlemmer om, at så vil der blive afstemninger igen cirka mellem kl. 17.00 og 18.00.

Så er det hr. John Vinther som ordfører.

John Vinther (KF):

Allerede under førstebehandlingen rejste jeg på vegne af Det Konservative Folkeparti tvivl om, hvorvidt der overhovedet var tale om stramninger i det her forslag. Jeg synes ikke, at den udvalgsbehandling, der er sket, og de meldinger, der er kommet efterfølgende, har givet anledning til at ændre den opfattelse.

I hvert fald er det bemærkelsesværdigt, at hverken indenrigsministeren eller andre har kunnet give noget som helst bud på, hvor mange kriminelle asylsøgere der ville blive omfattet af det her forslag. Det burde jo ellers være et rimeligt krav, at man fik en eller anden analyse af, hvor mange der ville blive omfattet. Det har man ikke været i stand til at give, og det bestyrker sådan set kun opfattelsen af, at det her er ren kosmetik. Der er ikke meget reelt indhold i det.

Ud over det manglende indhold er der særlig to punkter, der gør, at Det Konservative Folkeparti anker imod forslaget. Det er først og fremmest, og det er det primære, spørgsmålet om Sandholmlejren. Vi synes, det er forstemmende, at regeringen på denne her måde forsøger at snige en omgælse af det lokale demokrati igennem. Det ønsker vi ganske enkelt ikke at medvirke til, og vi ønsker ikke at give en blåstempling af det redskab, som regeringen i givet fald vil kunne bruge over for andre modvillige kommuner. Det er vores primære anke.

Vi undrer os også over, at man i lovforslaget opererer med en 500-kroners-grænse, en såkaldt bagatelgrænse. Vi synes ærlig talt ikke, at det er en bagatel, hvis en kriminel asylsøger stjæler en transistorradio til 499 kr.

Jeg tror ikke, at de butiksdrivende opfatter det som en bagatel, og det tror jeg ærlig talt ikke, at den danske befolkning sådan i al almindelighed opfatter som en bagatel. Det er også vanskeligt at se, hvorfor der skal være den forskel på, om en asylsøger stjæler for 499 kr. eller for 501 kr. Derfor ønsker vi den bagatelgrænse fjernet.

Behandlingen her i salen i dag er sådan set blot et helt naturligt videre forløb af det helt bemærkelsesværdige forløb, denne sag har haft. På trods af at det gennem meget, meget lang tid må have stået regeringen ganske klart, at den havde et problem med sit parlamentariske grundlag, så har regeringen ikke ønsket at indkalde til forhandlinger.

Det er ellers det naturlige og den måde, vi almindeligvis arbejder på her i Tinget. Hvis en minister fremsætter et forslag, og ministeren har en realistisk forventning om, at det vil ministeren gerne have igennem, ja, så indkalder man naturligvis de partier, man forventer vil kunne stemme for lovforslaget efter en forhandling, hvor man naturligvis må bøje synspunkterne imod hinanden.

En sådan forhandling har ikke fundet sted. Indenrigsministeren har på intet tidspunkt indkaldt til forhandlinger. Jeg er altså nødt til at slå fast, og her er jeg ganske enig med fru Birthe Rønn Hornbech, at det altså ikke er oppositionens opgave at komme krybende til regeringen og sige: Kære venner, I har et problem med jeres parlamentariske grundlag, det vil vi godt hjælpe jer med.

Nej, det er altså den omvendte verden. Det må nu engang være sådan, at det er regeringen, der kommer til oppositionen og siger: Vi vil gerne forhandle, for vi har noget, vi gerne vil have igennem.

Nu er det jo ikke helt til at forudse, hvad det videre forløb bliver. Vi savner stadig en endelig melding fra SF på, hvor de står henne med hensyn til de her ændringsforslag. Men hvis mediernes beskrivelse af det politiske billede er korrekt, og det er der ikke endnu kommet noget, der gør, at man ikke skulle tro, så søger regeringen altså at få sit lovforslag igennem i uændret form sammen med den yderste venstrefløj og en håndfuld løsgængere på den yderste højrefløj. Det er et interessant politisk billede, der tegner sig, og det skal blive spændende at se, hvordan dét går.

Og så kan jeg ikke lade være med at slutte af med sige: Jeg synes stadig, at den socialdemokratiske ordfører skylder Folketinget og skylder befolkningen en ren og klar melding om, hvad det er, man vil i det videre forløb. Vil man forhandlinger? Eller vil man ikke forhandlinger? Og vil man forhandlinger, så er det altså regeringens opgave at indkalde til sådanne.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg fik ikke noget klart svar, da jeg spurgte Venstres ordfører før. Nu prøver jeg igen over for den konservative ordfører. Den konservative ordfører siger, at dette her er en blåstempling af en ret til at fratage kommunerne lokalplanlægninger. Det er klart, det er det. Man kan diskutere formen.

Men jeg vil godt spørge De Konservative: Hvad forskel er der i indhold på det, at miljøministeren ifølge kommuneplanlægningen kan gå ind og overtage lokalplanlægningen, og så det, der ligger her i forslaget? For mig at se er indholdet det samme. Det kan være, at formen er anderledes. Er det den, De Konservative er imod? Er det formen, man er imod? Eller er det indholdet?

Jeg synes, det er bekymrende. For er det her faktisk en principiel undsigelse af den almindelige praksis, som Folketinget har vedtaget? Kan staten faktisk, hvis der er nogle fælles interesser, godt kan gå ind og overtage kommuneplanlægningen og lokalplanlægningen?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes, at det var en ejendommelig argumentation for Det Konservative Folkepartis vedkommende, at der ikke rigtig var stramninger i det her, og at det ikke rigtig battede noget.

Altså vi gentager: Vi tager en fupasylansøger, som kommer her til landet og laver kriminalitet. Hvis vedkommende laver kriminalitet for over 500 kr., bliver vedkommende administrativt indespærret, indtil hans sag er afgjort. Hvis vedkommende to gange efter hinanden går ned og stjæler en slikkepind kl. 10 og kl. 14, så er det samme behandling.

Og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan Det Konservative Folkeparti skal kunne klare den tur at tage ud til de mange små selvstændige og forklare dem, at den lovgivning her ikke blev til noget. Det kan de blive ved med. Vi kan sende et signal til de mennesker, som organiserer det her ovre i Østeuropa, om, at de bare kan fortsætte trafikken. Det er jo det ansvar, man tager på sig, ved at man ikke vil stemme for det her forslag.

Så jeg tror, at der er sket det, at Det Konservative Folkeparti igen har fået at vide, at de ikke har prokura til at mene noget som helst, men at de skal rette ind under Venstre. Jeg tror, det er

det, der er sket i denne her sag, for jeg tror næppe, at de kan forsvare det.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

I sit ordførerindlæg kerede hr. John Vinther sig om de små butiksdrivende. Nu er denne her sag jo i hvert fald fyldt med en masse teori og en masse valgtaktik, og det står i hvert fald klart for mig, at der er nogle, der har et ønske om, at vi, når vi når frem mod valget, vil kunne se en stigning i antallet af kriminelle asylansøgere. Men jeg bliver nødt til at hilse ude fra landet.

Ude på landet er det nemlig sådan, at billedet står anderledes. I Holbæk Kommune har man netop sagt ja til at tage endnu et midlertidigt flygtningecenter, og de handlende i Holbæk ser ikke med milde øjne på det, der er ved at ske i denne her sag i Folketinget.

Jeg tror ikke på, at De Konservative og Venstre vil få tak, når man vil opleve en stigning i antallet af butikstyperier. Og jeg håber – jeg håber – at de handlende og indbyggerne i Holbæk Kommune vil huske den stemmeafgivning, som er i salen her i dag.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Hr. Knud Erik Hansen stiller et interessant spørgsmål. Jeg kunne have lyst til sådan lidt retorisk at sige, at jeg synes, det interessante i denne her sammenhæng i virkeligheden er SF's indstilling til det stillede ændringsforslag. Men jeg vil svare på den måde, at det er og bliver Det Konservative Folkepartis opfattelse, at det, at man i udlændingeloven indskriver en hjemmel til at omgå det kommunale demokrati, er en uskik.

Det hører ikke hjemme i udlændingeloven. Der må man naturligvis gå den sædvanlige vej, overholde og respektere det lokale demokrati, indlede forhandlinger med de kommuner, man mener er relevante. Det er ikke noget, man med konservativ støtte vil kunne snige igennem udlændingeloven. Det vil vi ganske enkelt ikke være med til.

Til hr. Henrik Sass Larsen: Ja, når jeg betvivler stramningen, så er det, fordi jeg i virkeligheden synes, at regeringen selv tidligere, og den ros må jeg give regeringen, har anvist vejen. Indenrigsministeren kom i september måned med forslaget om den øde ø. Det synes vi var et langt mere charmerende forslag. Her kunne man placere asylansøgere, der kom fra lande, hvorfra asylansø-

gere traditionelt og erfaringsmæssigt giver denne her slags problemer, uden først at vente på, at de begik noget kriminelt.

Nu skal vi vente. De skal snupes. Det er der ikke nogen som helst naturlov, der sikrer, at de bliver. Og de skal altså have taget for mere end 500 kr. Det er altså kosmetik. Det er ikke den rigtige vej at gå.

Så skylder jeg bare at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke har lagt sin politiske vilje hos noget som helst andet parti. Vi har vores egen opfattelse, vores egen holdning, og det er den, vi gav udtryk for. Jeg ved godt, at Socialdemokratiet har et problem, fordi man jo tydeligvis hos Socialdemokratiet har lagt sin politiske vilje hos Det Radikale Venstre, når vi taler om udlændingepolitikken.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, nu er det jo sådan, at hvis vi bare tager januar måned, så var der 80 asylansøgere, som blev sigtet for kriminalitet. De 80 asylansøgere ville være røget ind under denne her lov. Det er det, De Konservative nu siger nej til. Det er den frihedsberøvelse, man kunne udsætte de her mennesker for, mens man behandlede deres sag. Den siger De Konservative nej til.

Jeg vil godt spørge: Er det sådan, at Konservative ikke mener, at man skal frihedsberøve kriminelle asylansøgere? Er det sådan, at Det Konservative Folkeparti mener, at man ikke skal frihedsberøve asylansøgere, som øver vold mod andre asylansøgere eller mod personale på asylcentre? Er det sådan, at man ikke skal frihedsberøve folk, der søger asyl, som ikke ønsker at belyse deres sag ved de samtaler med Udlændingestyrelsen, som skal pågå? Det er det, Det Konservative Folkeparti stemmer nej til ved det her lovforslag.

Vi tror ikke, det kan være rigtigt, det vil jeg godt sige, og derfor ønsker vi selvfølgelig at få den her sag forhandlet.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. John Vinther.

Der er en del, der har bedt om korte bemærkninger, og derfor vil vi behandle dem efter bogen: 1 minut!

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Det må vi jo så forsøge at overholde.

Jamen vi fortsætter så åbenbart de politiske forhandlinger her i salen, og det synes jeg i virkeligheden er fint. Det er det, man kalder levende og åbent demokrati, det passer Det Konservative Folkeparti helt fint.

Jo, Det Konservative Folkeparti ønsker, at der skal være frihedsberøvelse af kriminelle asylsøgere. Jo, vi ønsker, at der skal være frihedsberøvelse af mennesker, der ikke ønsker at medvirke til opklaring af deres egen sag.

Det er der sådan set ikke noget nyt i. Det har Det Konservative Folkeparti sagt i mange, mange år, men situationen ændrer sig altså ikke. Det Konservative Folkeparti har på et meget, meget tidligt tidspunkt meddelt, at der er elementer i det her lovforslag, vi ikke kan acceptere. Socialdemokratiet og regeringen har vidst i meget, meget, meget lang tid, hvad det var, man skulle pille ud af det her forslag. Det har man ikke ønsket at gøre. Man har egentlig ikke ønsket at indkalde til nogen politiske forhandlinger om det, og derfor står vi altså her i dag i den situation, at regeringen ikke har sit parlamentariske grundlag i orden. Det er det, det handler om i dag. Det er ikke alt muligt andet.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen så forstår jeg ikke, man tilkendegiver, at man ønsker at stemme nej til lovforslaget uanset sit eget ændringsforslag, det vil jeg godt sige stadig væk. Det er jo dér, kæden hopper fuldstændig af i forhold til de tre partier.

Jeg vil blot sige, at de stramninger, som hr. John Vinther siger ikke er til stede, eller som man ønsker, er præsenteret på et sølvfad i det her lovforslag for de borgerlige partier. Og her tilkendegiver man, at man ikke ønsker stramninger, som griber ind over for kriminelle fupasylansøgere. Det er simpelt hen det, man siger nej til fra de borgerlige partiers side.

Vi undrer os voldsomt i Socialdemokratiet, og jeg er sikker på, der også er folk ude i det ganske land, der undrer sig over den optræden, som de tre borgerlige partier stikker ud her. Man ødelægger det for alle andre asylansøgere i det her land.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jamen skal vi så tage den én gang til for hr. Lars Kramer Mikkelsen.

Det Konservative Folkeparti har på et meget, meget tidligt tidspunkt meddelt, hvilke elemen-

ter i L 191 det er, vi ikke kan acceptere. Derfor er jeg nødt til at vende spørgsmålet, når vi nu åbenbart er i gang med de politiske forhandlinger. Er Socialdemokratiet, er regeringen indstillet på at stemme for de to ændringsforslag, som Det Konservative Folkeparti og Venstre har stillet? Hvis ikke Socialdemokratiet er det, så har situationen ikke ændret sig i forhold til, hvad den var for 24 timer siden. Så er der stadig elementer med i lovforslaget, der gør, at vi ikke kan støtte det.

Jeg synes, vi savner en klar melding fra Socialdemokratiet om, hvorvidt man ønsker de forhandlinger. Og ønsker man forhandlingerne, så kan det efter min opfattelse kun være, fordi man er indstillet på at støtte de to ændringsforslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er vi tilbage i ordførrækken.

Knud Erik Hansen (SF):

Når vi har sager om udlændinge, er det meget svært for Folketinget at holde hovedet koldt, så får vi nogle hede debatter. Nu har vi en debat her, som næsten har karakter af »du vil ikke snakke med mig, så vil jeg heller ikke snakke med dig«, altså noget, der ligesom kunne foregå i en børnehave. Men det, der måske er det værste, er, at det her forslag udspringer af en kaotisk situation i efteråret, hvor vi oplevede, at der kom en masse asylansøgere til Danmark primært for at begå kriminalitet og for at udnytte vores asylsystem.

Da oplevede jeg så også, at man ikke holdt hovedet koldt, men sprang op som en trolde af en æske og sagde: Løsningen er frihedsberøvelse, det er frihedsberøvelse, frihedsberøvelse! Det er jo altid det lette svar at give. Det er det strenge. Så kan man vise, at nu er man hård, nu kan man slå til. Men spørgsmålet er, om det i virkeligheden var det, der var løsningen, om det også er det, der har løst problemet.

For hvis vi ser på, hvad der er sket, er der jo sket det, at problemet faktisk er ved at være forsvundet. Vi havde i 1999 og år 2000 i gennemsnit ca. 20 om ugen, der kom fra SNG-landene; i nogle perioder var vi oppe på omkring 30. Og hvad har vi så set siden? Så har vi set siden februar, at tallet er faldet fra i snit fire om ugen til nu, hvor vi er nede omkring et par stykker om ugen, der kommer ind. Med andre ord: Vi er i en situation, hvor den situation, vi havde i efteråret, har løst sig, ikke fordi man har lavet straffrihedsberøvel-

se, men fordi man har lavet det, som var fornuftigt at gøre: man har sat ind mod sagsbehandlingstiden for disse personer, og så har man lavet en almindelig skærpet politiovervågning.

Derfor var vores forslag til løsning af det her problem, at man primært skulle klare det ved at sætte sagsbehandlingstiden ned og så have en større politiovervågning. Vi tror, vi kan komme længere med en kortere sagsbehandlingstid i denne her situation. Så er det klart, vi ikke vil udelukke, at hvis vi overstrammer, og det viser sig, at det er ikke et nødvendigt, at det ikke er tilstrækkeligt, så kan det være nødvendigt med en form for frihedsberøvelse, men ikke i det her omfang og ikke som hovedløsning, som det her forslag jo lægger op til.

Dermed også svar til de forslag, der nu ligger i ændringsforslaget. Vi synes, problemet i forslaget generelt er, at der ikke er proportionalitet i strafferammen. Det er helt urimeligt og helt uholdbart for et retssamfund som det danske, at man skal give frihedsberøvelse på 3, 6, måske 9 måneder, oven i købet på ubestemt tid, for et tyveri på 500 kr. Det hører ingen steder hjemme. Det kan vi ikke være bekendt. Der er ingen proportionalitet i den straf, man giver asylansøgere. Hertil kommer så, at det efter vores mening slet heller ikke er nødvendigt. Men det er måske nødvendigt, fordi man pisker en stemning op, fordi man nu virkelig skal være de hårde. Jeg synes, at vi skulle holde hovedet koldt.

Omkring bestemmelsen vedrørende Sandholm har vi den principielle holdning, at det skal være muligt for det offentlige og for staten at gå ind og overtage lokalopgaverne, hvis det viser sig, at der er opgaver, der skal løses. Det er klart, at det er en form. Vi havde hellere foretrukket, det blev gennem en landsplan, en kommuneplanlægning, at man havde grebet ind, men vi kan ikke se den indholdsmæssige forskel i, at man i givet fald griber ind via det forslag, der ligger nu, og så et landsplandirektiv eller det, at miljøministeren overtager lokalkompetencen.

Vi agter derfor at stemme imod for det første forslaget om, at man fjerner mindstegrænsen og for det andet også at stemme imod Venstre og De Konservatives forslag om, at bestemmelsen om Sandholm skal udgå. Vi ser det fra Venstre og De Konservatives side som et principielt angreb på det offentliges og statens mulighed for at gå ind og være med til at sikre, at vi kan klare fælles opgaver, uanset at vi selvfølgelig godt kan

diskutere, i hvilket omfang det er nødvendigt i denne sag.

Så vi vil stemme imod begge disse forslag, og så er vores håb i sidste ende, og det vil jeg godt sige, at det her forslag så samlet kan falde, således at man måske kan tænke sommeren over i en situation, hvor vi ikke har det kaos, vi havde i efteråret, og så kan finde de rette midler til at løse det her problem. Og de rette midler er en kortere sagsbehandlingstid og i højere grad en politiovervågning og så, hvis der skal være frihedsberøvelse, så frihedsberøvelse i nogle helt andre dimensioner end det, der er tale om i det forslag, vi har nu. Det forslag, vi har nu, er helt uværdigt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Det blev tidligere sagt af formanden, at vi måtte sørge for at være færdige med vores ændringsforslag og andenbehandling her i salen inden kl. 12, og det er selvfølgelig bare en opfordring. Men for os at se har det ikke mere hastværk, end at vi skal igennem det, vi skal igennem. Og for os at se er det her altså en meget vigtig sag, som berører et meget vigtigt område, nemlig udlændingepolitikken, og der må vi tage den diskussion, der skal til.

Vi må nok sige, at det undrer os, at vi har med en så svag regering at gøre, at den ikke har sit parlamentariske grundlag i orden, altså at den først og fremmest ikke har styr på Enhedslisten og SF, som står bag denne her regerings politik. Men det har den åbenbart ikke, eller det har den i hvert fald tilsyneladende ikke. Det er der noget, der kunne tyde på, og derfor er det, at man er i gang med denne her meget mærkelige øvelse med at snakke med løsgængere osv. osv., som vi har hørt om her i dag.

Det, der står tilbage for os, er, at regeringen åbenbart er villig til at gøre det, som den meget kritiserer, at en eventuel borgerlig regering, også efter vores opfattelse i Dansk Folkeparti, skal være villig til, nemlig at tage det flertal, der nu engang er, og sørge for, at noget vigtig lovgivning bliver gennemført.

Vores klare opfattelse er, at en borgerlig regering efter et valg må og skal gennemføre reelle stramninger i stedet for denne her smule, der er tale om med det forslag, vi i dag debatterer, og det skal den gøre sammen med Dansk Folkeparti. Det er vores ønske, det er vores mål, og vi kan

love en eventuel borgerlig regering, at det vil den blive holdt fast på i tide og i utide.

Det, der er problemet i det forslag, som regeringen er kommet med omkring frihedsberøvelse, er jo grundlæggende, at det retter ikke op på de problemer, som vi står over for her i samfundet i forhold til udlændingepolitikken.

Hvis vi ser på det antal, som kom hertil sidste år, var det jo 10.077 asylansøgere, det var 12.514 familiesammenførte, og der foregik kun 96 repatrieringer af de flygtninge, der kom her til landet. Det viser jo med al ønskelig tydelighed, at med et tal på i alt 22.600 nye borgere her til landet er det enorme problemer, vi står over for. Og de enorme problemer kan ikke løses af de småting, som regeringen fremkommer med.

Der var en tidligere taler, hr. Jann Sjørnsen, der var inde på, at der var en række stramninger, som den her regering havde gennemført, ja, der var nogle stramninger, som Kristeligt Folkeparti ikke kunne være med til, og det dækker formentlig også CD, som jo er et slapperparti på det her område. Jamen undskyld mig, tallet 22.600 i år 2000 taler altså ikke for, at der er sket særlig mange stramninger. Hvad er det for nogen fantastisk virkningsfulde stramninger, som er så forfærdelige? Det har jeg svært ved at se.

Tallet 22.600 med den udvikling, vi så i øvrigt ser i år, hvor tallet sikkert ikke bliver mindre, viser jo nemlig med al ønskelig tydelighed, at det, regeringen er udsat for her, er noget, den ikke kan håndtere. Den kan ikke klare problemet. Sagsbehandlingstiderne er stadig væk enorme. Tallene er stadig væk enorme. De lærere, der på mirakuløs vis forsøger at lære nogle indvandrede og flygtninge det danske sprog det ene år, bliver beskæmmede over at opleve, at det samme antal eller flere kommer det næste år. Og de havde egentlig brug for at vedligeholde den integration og den sprogundervisning, der var i gang for de første, der kom ind og skulle undervises. Det er jo utrolige problemer, man står over for.

Derfor er det, som regeringen kommer med, totalt uden virkning. Det er vores opfattelse, og vi tror, det kommer til at holde stik. Det er en møllesten om vores udvikling her i samfundet, og hvis ikke vi gør noget ved det nu, bliver problemerne bare desto større fremover. Men det er regeringen åbenbart ligeglad med. Den beskæftiger sig kun med nogle smådetaljer, og nu vil den åbenbart have en ny behandling af de her smådetaljer. Og hvad kommer der så ud af det? Ingenting, det er og bliver ingenting, der kommer ud af det.

Det, der skal til, er for os at se én eneste ting, og det er, at begår man kriminalitet som asylsøger, skal man selvfølgelig ikke have asyl her i landet. Hvis danskere skulle søge asyl eller indvandre til andre lande og begyndte at begå kriminalitet, masser af røverier, vold og voldtægt, kunne man så forestille sig, at de danskere kunne få lov til at blive i sådanne lande? Nej, det kan man ikke forestille sig.

Det er i Danmark, at vi har den her sødsupplementalitet, hvor vi siger: Nå ja, men det er også synd, og det er nok samfundets skyld, nej, det er nu ikke det danske samfunds skyld, men det er nok nogle andre samfunds skyld, at der lige blev begået en lille voldtægt dér. Det er altså frygteligt, at regeringen ikke har styr på det. Og det er utroligt, at regeringen ikke vil være med til at se, at kriminelle asylansøgere skal sendes ud af landet.

Jeg lagde mærke til, at Venstre og fru Birthe Rønn Hornbech ikke fik sagt »kriminelle asylansøgere«. De sagde »kriminelle udlændinge«, men det, der er det afgørende, er kriminelle asylansøgere, for de mennesker er i en periode i en situation, hvor de er interesserede i at få asyl, i at få noget af det danske samfund. Det mener vi ikke at de skal have, hvis de begår kriminalitet. Det må følge hinanden, de principper her.

Så er der problemet med Center Sandholm. Det har været debatteret her under andenbehandlingen i dag, også i forbindelse med ændringsforslaget, at det er uholdbart, hvad der sker. Det uholdbare i oprettelsen af Center Sandholm er jo, at hvis en kriminel asylansøger begår kriminalitet i Frederikshavn, er princippet i det her forslag, at politiet så skal bruge oceaner af kræfter på at tage vedkommende ind i en politivogn og køre hele turen til Center Sandholm.

Jeg kan godt forstå, Frederikshavns borgmester er glad for det, for så er den pågældende jo ikke længere i Frederikshavn. Så der er mange borgmestre over hele landet, der er måske 260-265 kommuner, som synes, at det er alle tiders, og derfor kan jeg godt forstå, at de synes, at det her er glimrende. De er ude i en kommunal valgkamp, hvor det vil være glimrende at blive af med nogle asylansøgere, der skaber problemer. Så det kan jeg godt forstå.

Men hovedproblemet er jo altså tilbage, og det er den arbejdskraft, de udgifter, det ressourcforbrug, der ligger i, at politiet skal køre det halve land rundt med asylansøgere, der er kriminelle. Og når man så tænker på den sikkerhed, som Dansk Fængselsforbund har sagt, der

eventuelt er eller eventuelt ikke er i Center Sandholm, er vi jo endnu længere ude. Dansk Fængselsforbund har jo sagt, at Kriminalforsorgens regler for ophold i frihedsberøvelse, altså fængsler, jo slet ikke er opfyldt. De sikkerhedskrav, der er, når man skal undgå fangeflugter, er overhovedet ikke opfyldt. Det personale, der skal til, er ikke til stede. Jamen hvorfor tager regeringen slet ikke hensyn til sådan nogle ting?

Der er et meget klart høringssvar fra Dansk Fængselsforbund, der fortæller i detaljer, hvor alle problemerne er. Det er uhyggeligt, at regeringen er så amatøragtig, at den overhovedet ikke tager hensyn til det, som de, der ved, hvor skoen trykker, påpeger.

Ydermere må vi så sige, at de beboere, der er oppe omkring Center Sandholm, altså beboere i Allerød, Hillerød, hele Frederiksborg Amt, jo er meget, meget utrygge ved, at en regering lige pludselig kan komme og sætte alle lokalplaner og alt nærdemokrati ud af kraft og sige, at nu skal man have nogle folk boende her, uden at man tager hensyn til de protester, der har været. Prøv at gå op og snak med forretningsdrivende, borgmestre, kommunalpolitikere oppe i det område, de er så trætte af situationen.

Så kan det godt være, hr. Knud Erik Hansen siger, at problemet er løst. Ja, det kan godt være, der er sket et lillebitte fald i antallet af sigtelser mod asylansøgere, men omkring de 900-1.000 her i år er vel ikke så lidt endda. Det er jo i hvert noget, der giver store problemer rundt omkring, og derfor må vi appellere til fra Dansk Folkepartis side, at regeringen tager det her seriøst i stedet for at komme med de amatøragtige ting, hvor man overhovedet ikke tager hensyn til de indvendinger, der er fra relevante parter her i Folketingssalen.

Vi synes, at regeringen skal tage det her seriøst, se på antallet af asylansøgninger, se på antallet af familiesammenføringer, se generelt på udlændingepolitikken og gøre noget ved det i stedet for det her lapperi, som der er tale om.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når Dansk Folkeparti mener, at enhver, der blot begår den mindste kriminalitet, bare skal sendes ud af landet, er det så også et synspunkt, man synes, at svenskerne skulle have gennemført under Anden Verdenskrig? At en jøde, der kom til Sverige, og som kom til at tage lidt i en butik – hvilket er forkert, naturligvis – straks skulle være sendt retur til Danmark?

Må jeg også spørge: Hvis det nu er et barn, der rapser i en butik, og det gør børn, danske børn såvel som udenlandske rapser i butikkerne en gang imellem i deres barndom, betyder det så også, at vedkommende barn så skal sendes ud af landet for et lille rapseri i en butik?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror nok, man kan sige, at Enhedslisten gør sig skyld i nogen proportionsforvrængning her.

Det her handler jo ikke om en ekstraordinær situation, hvor der i et område er krig, hvor der er folk, der undertrykker og fører krig mod bestemte befolkningsgrupper, som vi så det under Anden Verdenskrig. Det her handler om, at det er blevet en industri at sende asylansøgere til Danmark. Kyniske menneskesmuglere udnytter Enhedslistens, SF's og regeringens fuldstændig amatøragtige indstilling til det her, fuldstændig hovedløse politik på det her område, hvor man bare lader stå til, hvor man bare accepterer asylsøgere, der kommer hertil uden at have grundlag for det.

Det er jo nogle ganske bestemte lande, vi taler om. Det er Iran, det er Irak, det er Somalia, det er Afghanistan, det er nogle ganske bestemte lande, der kynisk sørger for, at Danmark og også andre lande modtager asylansøgere. Det er blevet en industri, og det er det, som Enhedslisten slet ikke vil fatte og ingenting vil gøre ved, og derfor begynder de at snakke om tyggegummi og tikroner.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det sidste er notorisk forkert. Vi har hele tiden påpeget, at den fæstning Europa, man har været med til at opbygge, fører til, at folk bliver overladt til menneskesmuglere. De kan ikke komme hertil på anden vis. Så det er noget, man selv har skabt, hele den industri, som hr. Peter Skaarup taler om. Men jeg fik ikke svar: Skulle svenskerne have sendt en jøde hjem, der rapsede, der begik kriminalitet i Sverige under Anden Verdenskrig?

Det må vi kunne få at vide, for det er ikke et eller andet, der ikke har noget med proportioner at gøre. Det er i dag sådan, at hvis man udviser folk f.eks. til Iran eller Irak, så dør de af det. Det er akkurat det samme.

Så man mener altså, det er o.k. at sende et menneske tilbage til den sikre død på grund af,

at vedkommende har begået en lille kriminalitet?

Og jeg vil så også gerne have svar: Barnet, der hugger lidt slik i en butik eller måske lidt elektronik, en cd – skal det barn bare sendes hjem?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo egentlig utroligt med Enhedslisten. Enhedslisten har utrolig meget omsorg for de folk, der bliver sendt hertil via kyniske menneskesmuglere. De 22.000 eller ca. 10.000 asylansøgere, der kom hertil – 22.000 inklusive de familiesammenførte – er det tal, vi skal diskutere. Det er det tal, der er interessant at diskutere. Og der er det, at Enhedslisten siger, at det er de mennesker, vi meget hellere skal koncentrere os om at hjælpe, end de millioner og atter millioner, der lever i nød og elendighed og i fattigdom og er flygtninge rundtomkring i verden. Det er det, Enhedslisten gerne vil.

Men Enhedslisten i deres internationalisme og deres forståenhed for omverdenen koncentrerer sig udelukkende om det forholdsvis lille antal flygtninge, der kommer hertil, i modsætning til de millionvis af borgere, der er i andre lande. Jeg har aldrig forstået, hvorfor Enhedslisten ikke vil prøve på at sende den hjælp, vi yder i Danmark, til nærområderne og sørge for at hjælpe, hvor vi kan hjælpe mange flere for de samme penge, i stedet for at begynde med petitesseer, når det gælder de få mennesker, der kommer hertil.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Også her aner hr. Peter Skaarup intet om, hvad han taler om. Enhedslisten støtter jo præcis, at Danmark har en høj ulandsbistand. I modsætning til Dansk Folkeparti, der vil skære ned på ulandsbistanden, ønsker vi en høj ulandsbistand for at kunne hjælpe folk, så de ikke bliver nødt til at flygte. Det er en meget væsentlig del af vores politik. Det er det, hele vores internationale politik går ud på, at folk skal kunne leve godt, hvor de bor, og ikke være nødt til at flygte.

Men jeg fik ikke svar på mit spørgsmål: Er det korrekt, at konsekvensen af Dansk Folkepartis politik er, at et ubetydeligt rapseri til 300 kr. i Danmark for et menneske kan betyde – for vi kerer os om det enkelte menneske og ikke bare de store tal – en sikker dødsdom, fordi man bliver sendt tilbage til Irak eller Iran? Og at konsekvensen af Dansk Folkepartis politik er, at et

14-årigt barn, der kommer til at rapse lidt i en butik, straks bliver sendt ud af landet, uanset at det også kan betyde den sikre død for pågældende?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Peter Skaarup, og derefter er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Altså det, som Enhedslisten gerne vil have os til at tro, er, at det her har noget som helst at gøre med, hvad der skete under Anden Verdenskrig eller tilsvarende situationer, noget med Sverige og noget med, at der skulle være nogle jøder, der var sendt derover, som, hvis de begik et rapseri, så skulle sendes tilbage til den visse død.

Sådan nogle forestillinger er vi slet ikke inde i i Dansk Folkeparti. Det, det handler om for os, er, at når vi yder bistand rundt omkring i verden, så vil vi ikke ligesom Enhedslisten yde bistand til Zimbabwe, der er med til at føre krig i Congo, eller yde bistand til Mugabe, der på forskellig vis undertrykker sin egen befolkning.

Der skal vi stille nogle krav. Ikke de krav, som Enhedslisten er med til at hjælpe regeringen med til at gennemføre i dag. Næh, lige præcis de krav, som Enhedslisten egentlig siger, at de gerne vil gennemføre, nemlig at man selvfølgelig skal sørge for, at den ulandsbistand, der gives, gives til lande, der ikke er flygtningeproducerende, lande, der ikke fører krig, lande, der ikke undertrykker menneskerettighederne.

De lande, der opfylder de basale ting, bør vi støtte, men ikke alle de andre diktatorer, der bruger pengene til krudt og kugler.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Alle, der begår lovovertrædelser i Danmark, skal straffes efter dansk lov. Udlændinge, der begår kriminalitet i Danmark, skal også straffes efter dansk lov. De kan endvidere idømmes en udvisningsstraf, hvis det er sådan, at domstolene synes, at det er relevant.

Den eneste gruppe udlændinge, der ikke kan udvises som en umiddelbar konsekvens af deres lovovertrædelse, er udlændinge, hvis asylsag er under behandling. Derfor er dette lovforslag

nødvendigt for at undgå fornyet kriminalitet, hvis der er kriminelle asylansøgere i landet. Derfor har regeringen fremsat forslag om, at det skal være muligt at frihedsberøve kriminelle asylansøgere, selv for forseelser, som ikke ville udløse en frihedsberøvelse for danskere.

Derfor er dette en klar skærpe af udlændingeloven; Det Radikale Venstre støtter den, og vi mener også, det er rimeligt, at man samtidig med denne skærpe af udlændingeloven sørger for, at der også er mulighed for at håndhæve den og for at gennemføre den, nemlig ved at der også er de faciliteter til stede, som gør det muligt at håndhæve den.

Derfor stemmer vi imod Venstres og De Konservatives ændringsforslag og stemmer for loven.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu siger fru Elisabeth Arnold, at denne regel er nødvendig. Jeg vil godt stille fru Elisabeth Arnold to klare spørgsmål: Kan vi være enige om, at der allerede er regler om asylsøgers frihedsberøvelse? Det var det ene.

Og dernæst: Er fru Elisabeth Arnold enig i den vurdering, som en højtstående embedsmand i Udlændingestyrelsen har givet udtryk for i dagbladet Information, nemlig at det her kun kommer til at dreje sig om meget få, fordi der alligevel skal være et forhold mellem forbrydelsens størrelse og indgrebets karakter, og derfor vil det blive meget, meget få? Er fru Elisabeth Arnold enig i det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er rigtigt, at der allerede er regler for frihedsberøvelse af asylansøgere, men de vedrører jo ikke forbrydelser af en så beskeden karakter som den, der er tale om, butikstyverier f.eks.

Men hvis det er en pestilens for lokalsamfundet, at der er mange butikstyverier, som beviseligt begås af asylansøgere, så er det et hensyn, vi tager til det omgivende samfund, at det sørger vi for at der bliver skredet ind over for. Derfor er de eksisterende regler ikke tilstrækkelige.

Hvad det andet angår, vil jeg sige, at selv ikke højtstående embedsmænd i nogen som helst ministerier kan forudse, hvor mange dette kommer til at omfatte. Det afhænger fuldstændig af, hvilke typer af asylansøgere der kommer til landet.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg ser ikke andre, der ønsker ordet. Så er det indenrigsministeren, og så vil jeg prøve at ringe til afstemning samtidig.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Blandt de mange forskellige opgaver og udfordringer og problemer, vi står med i udlændingepolitikken, er der jo det særlige problem, der handler om, at der er mennesker, der kommer til landet for at udnytte vores asylsystem til at begå kriminalitet. Det er et af de områder, som regeringen har taget fat på, og hvor der jo faktisk er sket noget, i modsætning til hvad nogle af partiernes ordførere har sagt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på den seneste opgørelse fra politiet over antallet af sigtelser, der i det første kvartal i år er faldet fra 380 sigtelser til 173 sigtelser. Der er udtalelser fra f.eks. asylcentret i Middelfart. Man kunne læse i dagbladene i går, at de er meget glade for den indsats, der er gjort, fordi der er sket et helt klart, mærkbart fald i den kriminalitet, der bliver begået af asylansøgere.

Det, jeg er alvorlig bange for, er, at der nu tegner sig et flertal i Folketinget, der er ved at sætte den indsats over styr, for den meget vigtige signaleffekt, der ligger i, at man siger til mennesker, der kunne tænkes at komme til landet med det formål at begå kriminalitet: Det kan I godt opgive, for her bliver I frihedsberøvet, når I bliver taget i kriminalitet, det er den signaleffekt, der er vigtig; det er den forebyggende effekt, der er en del af forslaget.

Vi har også gjort andet. Som fru Dorte Bennedsen påpegede, bliver der løbende ansat flere i Udlændingestyrelsen, og det er også sådan, at de udlændinge, der kan få deres sag behandlet i det, der hedder åbenbart grundløs haste-proceduren, jamen der sker behandlingen nøjagtig lige så hurtigt, som det hele tiden har været tilfældet, medens vi har haft den mulighed, det, der er blevet nævnt som de 48 timer.

Men altså oven i det kommer regeringen så med det forslag, der går ud på også at have mulighed for administrativt at frihedsberøve asylansøgere, der enten begår kriminalitet eller er voldelige over for ansatte eller asylansøgere på centrene, eller dem, der forhaler deres sagsbehandlingstid ved at give urigtige oplysninger eller blive væk fra asylsamtalerne. Det er den indsats, vi nu tager fat på med det forslag her, og det er derfor, det er et meget vigtigt forslag.

Først og fremmest tror jeg, at det netop har det formål, at det kan forebygge, at det kan sørge for, at der er mennesker, der holder sig væk, og dermed også lette presset på hele asylsystemet.

Det kan også betyde den lavere sagsbehandlingstid, som mange ordførere har efterlyst, netop fordi de mennesker, der forhaler deres sagsbehandling, kan blive fastholdt, medens sagen bliver behandlet. Vi kan altså undgå det meget generende, at man gentagne gange bliver indkaldt til en asylsamtale med tolk og sagsbehandler, hvad der er meget ressourcekrævende, og så bliver den pågældende væk, uden at det har nogen konsekvenser. Det er det, vi også kan komme uden om med det forslag her.

Endelig kan vi jo så altså beskytte den lokale befolkning, lokale handlede og asylansøgere over for de indgreb, de bliver udsat for.

Så er der ordførere, der siger: Jamen hvorfor kan vi ikke bare udvise dem? Jeg synes altså, det er trist, at vi skal have de diskussioner. F.eks. har jeg gentagne gange spurgt hr. Peter Skaarup: Går hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti ind for, at Danmark skal overholde de konventioner, Danmark har underskrevet?

Og godt nok har hr. Peter Skaarup vredet sig som en ål på en stegepande, inden han kom med svaret, men han har hver gang taget sig sammen og er kommet herop og har sagt: Ja, Dansk Folkeparti går ind for, at Danmark skal overholde de konventioner, vi har underskrevet.

Det har ikke været nødvendigt at spørge Venstre og De Konservative på samme måde, men alle tre partier ved jo udmærket godt, at en del af de konventioner er, at man har ret til at få sin asylsag behandlet, uanset om man har begået kriminalitet eller ej.

Og grunden til det er jo lige præcis eksempler som det, hr. Frank Aaen fremdrog, nemlig at der jo også findes reelle asylansøgere, der har behov for beskyttelse, der kan begå kriminalitet. Det kan man ryste på hovedet af, men sådan er der jo så meget menneskelig dårskab. Og der er lige præcis en grund til, at hr. Peter Skaarup undgik at svare på det spørgsmål, hr. Frank Aaen kom med, fordi det udstiller, at man jo ikke bare kan udvise alle over én kam. Men selvfølgelig skal hele behandlingen gå så hurtigt som overhovedet muligt.

Når vi nu ikke kan udvise folk, som har begået kriminalitet, over én kam, så har vi altså brug for, at de bliver fastholdt, mens deres sag behandles, sådan at de ikke bliver stillet bedre end

de udlændinge, der bliver udvist med det samme, når de begået kriminalitet, og som ikke søger asyl. Det er det forslag, som man kan undre sig over at partier som Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti ikke kan støtte.

Når man så siger, at vi skulle gøre alt muligt andet: Ja, jeg ved godt, at de tre partier mener, at man skulle gøre det ene og det andet på andre punkter, men jeg kan overhovedet ikke se, hvordan det her forslag står i modsætning til det, man ønsker at gøre på de andre punkter.

For det første kunne man jo sige, at man kunne gøre sig den pragmatiske overvejelse, at det altså tager noget tid, inden de nogle gange lidt vidtløftige ting overhovedet bliver gennemført. Men det er naivt at tro, at man kan have et system, der betyder, at der ikke kommer udlændinge til Danmark, der påberåber sig asyl, og som ikke samtidig begår kriminalitet. Så de forslag er overhovedet ikke i modsætning til det her forslag, det er noget, som man under alle omstændigheder har brug for for at undgå, at der er mennesker, der misbruger systemet på den måde, det sker i dag.

Når vi siger, at vi gerne vil frihedsberøve dem, der begår kriminalitet, så har vi jo altså også brug for nogle pladser, hvor de mennesker kan være, mens de er frihedsberøvet. Og det er derfor, vi siger, at der er brug for et øget antal fængselspladser.

Det er også en afsporing af diskussionen, når det bliver fremstillet, som om det her det slet og ret handler om at lave flere asylpladser til asylansøgere. Den diskussion har vi også brug for, men det er ikke den, vi har i dag.

Det, vi diskuterer, er, om der er brug for fængselspladser til mennesker, der skal i fængsel, og det turde jo altså være ret selvindlysende, at der er brug for det. Og nu er det altså sådan, at der i Center Sandholm i forvejen er en fængselsafdeling under Kriminalforsorgen til lige præcis den her type frihedsberøvede, og det er den kapacitet, der er i den fængselsafdeling, der er brug for at udvide med ca. 60 pladser.

Det sker inden for den ramme, der under alle omstændigheder er fastlagt for Center Sandholm, hvor der er fastlagt en ramme på 1.050 pladser, og den bliver overholdt fint. Så det er nogle mindre ændringer inden for den ramme, og at man ikke kan støtte det og sige, at dem gennemfører vi, sådan at det her forslag kan komme til at virke så hurtigt som muligt, det forstår jeg simpelt hen ikke.

Det er derfor, regeringen heller ikke kan støtte det ændringsforslag, der er stillet om at fjerne muligheden for at lave et øget antal fængselspladser i Center Sandholm.

På samme måde kan vi heller ikke støtte ændringsforslaget om at fjerne bagatelgrænsen på de 500 kr. Det er jo ikke en grænse, der er opfundet til det her forslag; det er en grænse, som findes i den bestemmelse, vi har haft i mange år om administrativ udvisning, og det er jo simpelt hen bestemmelserne fra den administrative udvisning, vi bygger på, når vi samtidig taler om administrativ frihedsberøvelse.

Jeg synes, forhandlingerne her har vist, at Venstre og De Konservative ikke har noget alternativ til den frihedsberøvelse, der er på tale her. Og jeg håber, at Venstre og De Konservative og meget gerne også andre af de partier, der stemmer imod – men jeg synes, der er mest at appellere til hos de to partier – besinder sig og finder ud af, at de simpelt hen er nødt til at støtte det her forslag, fordi det er en meget vigtig forudsætning for at få vores asylsystem til at fungere, og det er et meget vigtigt led i at beskytte den lokale befolkning mod fuldstændig urimelige overgreb at sørge for, at sagsbehandlingstiden kan foregå så hurtigt som muligt, fordi man bliver fastholdt i det øjeblik, man forsøger at smyge sig udenom og forlænge sagsbehandlingstiden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo skægt nok. Jeg troede, ministeren ville komme op og fortælle, hvorfor regeringen nu vil have en ny behandling i udvalget af det her forslag. Men det fik vi jo ikke noget svar på. Og det vil jeg da godt spørge ministeren om: Hvad er årsagen til, at Socialdemokratiet, i hvert fald den socialdemokratiske ordfører, har begæret, at man ønsker at se på det her forslag igen? Hvad er det, man ikke længere mener, hvad er det, man vil have ændret? Hvad er det, Folketinget skal se på igen? Kan ministeren svare præcist på det, så ville jeg være glad.

Så siger ministeren, at vi ikke kan udvise kriminelle asylansøgere. Hvorfor kan vi ikke det? Altså kriminelle asylansøgere er vel ikke nogle, vi forventer er berettiget til at få asyl i Danmark. Det grundlæggende må vel være, at er man kriminel og asylansøger, så hænger det ikke sammen længere, så må det være sådan, at man ikke accepterer pågældende i Danmark.

Synes ministeren selv, det er rimeligt, at hvis man er asylansøger og begår kriminalitet, så skal man have asyl?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 42 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 41 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 3 og nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. (Revision af regler om erstatning for personskade m.v. samt nedsættelse af afgiften af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 10/1 2001. Første behandling 1/2 2001. Betænkning 10/5 2001).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti har stillet ændringsforslag til det her lovforslag, og det hænger sammen med, at vi mener, at man skal indføre det begreb, der hedder »tort« også i dansk erstatningslovgivning, når det handler om personer, der er blevet krænkede eller ydmyget under særlige omstændigheder.

Vi mener, at det f.eks. i sagen omkring politienken fra Århus, hvor det viste sig, at pågældende ikke kunne få erstatning som udgangspunkt efter regler, som havde medført en retssag i Frankrig, og hvor man efter fransk lovgivning kunne få tildelt torterstatning, ville være rimeligt, at man indførte de samme bestemmelser efter dansk lovgivning.

Og det er ikke det eneste eksempel. Vi har set en række andre tilfælde, hvor det efter dansk lovgivning ikke er muligt at få torterstatning. Vi havde derfor håbet, at regeringen ville være med på, og også et flertal i Folketinget, eventuelt uden om regeringen, ville være med på at indføre en sådan bestemmelse, som meget klart tilkendegiver, at de personer, der bliver udsat for de her meget, meget ydmygende omstændigheder i forbindelse med voldshandlinger – det er politifolk, det handler om, det er plejepersonale og andre, der kan være udsat for sådanne ting – kunne få tildelt torterstatning.

Det viser sig så i forbindelse med betænkningen, der er blevet udarbejdet, at en række partier ikke har ønsket at støtte det forslag. Tilsyneladende vil kun Enhedslisten støtte forslaget her i dag.

Og der vil jeg da godt appellere til Folketingets flertal om, at man sikrer, at de personer, der bliver udsat for så ydmygende omstændigheder, som vi har set det i en række tilfælde, virkelig kan gives en ordentlig erstatning fra det danske samfunds side. Vi kan ikke være bekendt, at personer i offentlig tjeneste, f.eks. plejepersonale og politi, der bliver udsat for ydmygende omstændigheder, ikke kan få en ordentlig erstatning fra det danske samfund.

Vi skal først og fremmest sørge for, at når vi laver lovgivning herinde, så stiller lovgivningen sig på ofrenes side og ofrenes familiers side og ikke på forbrydernes side. Det er meget vigtigt, at vi i højere grad i lovgivningen tager hensyn til ofrene for forbrydelser i stedet for altid med den sødsupplementalitet, som vi mange gange ser fra